

**PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI**

Łódź, dnia 5 maja 2010 r.

Nr OŁO-4211-4 (8)/2010/9902/VI/WL-GK

DECYZJA

Na podstawie art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), w związku z art. 30 ust. 1, art. 45 i 47 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625 z późn. zm.)

po rozpatrzeniu wniosku

z dnia 2 lutego 2010 r.

**ZAKŁADÓW URZĄDZEŃ CHEMICZNYCH I ARMATURY PRZEMYSŁOWEJ
„CHEMAR” SPÓŁKA AKCYJNA
z siedzibą w Kielcach, ul. Olszewskiego 6
zwanym dalej Przedsiębiorstwem energetycznym**

posiadających:

- numer w krajowym rejestrze sądowym przedsiębiorców KRS: 0000146925,
- numer identyfikacji podatkowej NIP: 657-031-12-14,

odmawiam

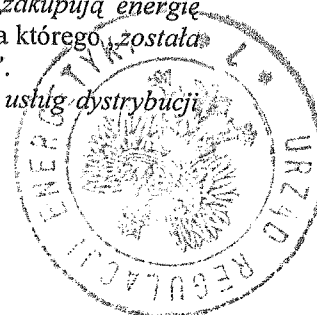
zatwierdzenia zmiany VI taryfy dla usług dystrybucji energii elektrycznej Przedsiębiorstwa energetycznego, zatwierdzonej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (zwanego dalej „Prezesem URE”, z dnia 8 lipca 2009 r. Nr OŁO-4211-16(6)/2009/9902/VI/BW i ogłoszonej w Biuletynie Branżowym URE – Energia Elektryczna Nr 62/2009(745) z dnia 14 lipca 2009 r. wraz ze zmianą zatwierdzoną decyzją Prezesa URE z dnia 29 grudnia 2009 r. Nr OŁO-4211-30(3)/2009/9902/VI/BW i ogłoszoną w Biuletynie Branżowym URE – Energia Elektryczna Nr 1/2010(793) z dnia 5 stycznia 2010 r.

UZASADNIENIE

Na wniosek Zakładów Urządzeń Chemicznych i Armatury Przemysłowej „CHEMAR” S.A. z siedzibą w Kielcach, ul. Olszewskiego 6, w dniu 2 lutego 2010 r. wszczęto postępowanie administracyjne w sprawie zmiany VI taryfy dla usług dystrybucji energii elektrycznej.

W uzasadnieniu wniosku Przedsiębiorstwo energetyczne wskazało, że „zakupują energię elektryczną w PGE ZEORK Skarżysko-Kamienna” (zwane dalej „ZEORK”), dla którego „została zatwierdzona nowa taryfa”, powodująca „zmianę cen zakupu usług dystrybucji”.

Do wniosku Przedsiębiorstwo energetyczne załączyło „Zmianę taryfy dla usług dystrybucji energii elektrycznej” (k. 2-7).

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki **ustalił** co następuje.

Zgodnie z żądaniem strony oraz § 9 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną - Dz. U. Nr 128, poz. 895 z późn. zm. (stanowiącego, że ceny lub stawki opłat zawarte w taryfie kalkuluje się na okres 12 miesięcy kalendarzowych), decyzją z dnia 8 lipca 2009 r. Nr OŁO-4211-16(6)/2009/9902/VI/BW, Prezes URE zatwierdził VI taryfę dla usług dystrybucji energii elektrycznej Przedsiębiorstwa energetycznego („na okres 12 miesięcy od dnia wprowadzenia taryfy do stosowania”), w zakresie odpowiadającym koncesjom z dnia 6 października 1999 r.:

- na dystrybucję energii elektrycznej Nr PEE/181/9902/W/1/2/AS (z późn. zm.),
- na obrót energią Nr OEE/206/9902/W/1/2/AS (z późn. zm.).

Ze względu na powszechną zmianę (od 1 stycznia 2010 r.) stawek opłat przejściowych na dany rok kalendarzowy, a w związku z tym kosztu ponoszonego przez Przedsiębiorstwo energetyczne z tytułu opłaty uiszczanej na rzecz operatora sieci dystrybucyjnej ZEORK (por. Komunikat Prezesa URE Nr 20/2009 z dnia 29 października 2009 r. w sprawie stawek opłat przejściowych na 2010 r. w kontekście ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej, zwanej też „ustawą o KDT” - Dz. U. Nr 130, poz. 905 z późn. zm.), decyzją Prezesa URE z dnia 29 grudnia 2009 r., Nr OŁO-4211-30(3)/2009/9902/VI/BW, dokonano stosownej zmiany przedmiotowej taryfy.

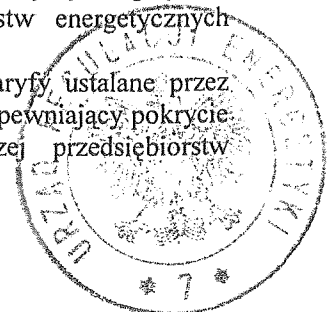
W dniu 2 lutego 2010 r., Przedsiębiorstwo energetyczne wystąpiło do Środkowo-Zachodniego Oddziału Terenowego URE z siedzibą w Łodzi z wnioskiem (z dnia 25 stycznia 2010 r.) o zmianę przedmiotowej taryfy, „w związku ze zmianą cen zakupu usług dystrybucyjnych” (spowodowaną decyzją Prezesa URE Nr DTA-4211-115(11)/2009/2010/13845/III/JS z dnia 12 stycznia 2010 r., zatwierdzającą nową taryfę ZEORK).

Prezes URE **zważył**, co następuje.

Istota rozstrzygnięcia sprowadza się do odpowiedzi na pytanie, czy spełnione zostały przesłanki uzasadniające zatwierdzenie zmiany przedmiotowej VI taryfy, tj. czy zaszły nadzwyczajne okoliczności uzasadniające - w interesie społecznym oraz słusznym interesie strony - wzruszenie ostatecznej decyzji gwarantującej stałość taryfy (ustalonej na 12 miesięcy kalendarzowych).

Oceny wniosku Przedsiębiorstwa energetycznego o zmianę ww. taryfy, dokonano na podstawie ustawy – Prawo energetyczne oraz aktów wykonawczych do tej ustawy i przepisów proceduralnych, w tym :

- 1) art. 16 K.p.a. stanowiącego, że decyzje od których nie służy odwołanie są ostateczne, a uchylenie ich lub zmiana, stwierdzenie ich nieważności oraz wznowienie postępowania może nastąpić tylko w przypadkach przewidzianych w przepisach prawa;
- 2) art. 155 K.p.a. stanowiącego, że decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał lub przez organ wyższego stopnia, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się zmianie takiej decyzji i przemawia za tym, interes społeczny lub słuszny interes strony;
- 3) art. 23 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne stanowiącego, że Prezes URE reguluje działalność przedsiębiorstw energetycznych zgodnie z ustawą i polityką energetyczną państwa, zmierzając do równoważenia interesów przedsiębiorstw energetycznych i odbiorców energii;
- 4) art. 45 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne stanowiącego, że, taryfy, ustalane przez przedsiębiorstwo energetyczne winny być kalkulowane w sposób zapewniający pokrycie kosztów uzasadnionych wykonywanej działalności gospodarczej przedsiębiorstw

energetycznych oraz ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i stawek opłat.

Ad. 1

Trwałość i pewność prawa (decyzji ostatecznych) została podniesiona do rangi zasady w obowiązującym porządku prawnym, a każda ostateczna decyzja administracyjna korzysta z atrybutu domniemania prawidłowości.

Przepisy prawa nie stanowią, iż zasadna jest automatyczna, każdorazowa zmiana taryfy w przypadku takim, jak opisany.

Odpowiedzialność za ustalenie adekwatnego poziomu planowanych kosztów, stanowiących podstawę kalkulacji taryfy, ponosi przedsiębiorstwo energetyczne (zobowiązane do dołożenia należytej staranności planowania).

Wnioskowana zmiana nie ma oparcia normatywnego, tak jak to miało miejsce w ustawie o KDT.

Ad. 2

Powołany przepis nie obliuguje do uchylecia lub zmiany ostatecznej decyzji. Za słuszny i godny ochrony nie można uznać interesu strony, polegającego na niwelowaniu skutków ekonomicznych wynikających z normalnego ryzyka gospodarczego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2005 r., sygn. akt III SK 36/04 oraz wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 26 stycznia 2007 r., Sygn. akt XVII AmE 26/06).

Aby interes strony mógł być uznany za słuszny, musi być na tyle doniosły, by przeważał nad ogólnospołecznym interesem leżącym w trwałości decyzji administracyjnych.

Kalkulacja taryfy wiąże się z określonym ryzykiem niepotwierdzenia się prognoz w niej przyjętych, skutkujących możliwością poniesienia straty albo osiągnięciem zysku wyższego od prognozy.

Interes strony nie może eliminować pozostałych przesłanek, wyznaczonych treścią omawianego art. 155 K.p.a.

Ad. 3 i 4

Prezes URE stoi na straży równoważenia interesów przedsiębiorstw energetycznych i odbiorców energii, biorąc pod uwagę interes społeczny oraz ochronę odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i stawek opłat.

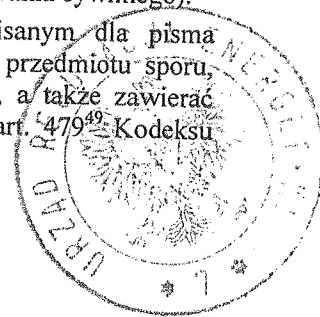
Wykonując działalność gospodarczą (działając na własny rachunek) odpowiedzialność za ustalenie poziomu planowanych kosztów stanowiących podstawę do kalkulacji taryfy ponosi Przedsiębiorstwo energetyczne.

Reasumując stwierdzam, że nie ma uzasadnienia prawnego przemawiającego za zatwierdzeniem wnioskowanej zmiany VI taryfy dla usług dystrybucji energii elektrycznej Przedsiębiorstwa energetycznego.

W tym stanie rzeczy postanowiłem orzec, jak w sentencji.

POUCZENIE

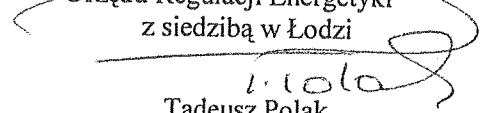
1. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy - Prawo energetyczne oraz art. 479⁴⁶ pkt 1 i art. 479⁴⁷ § 1 Kodeksu postępowania cywilnego).
2. Odwołanie od decyzji powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wnioski o uchylenie albo o zmianę decyzji w całości lub w części (art. 479⁴⁹ Kodeksu postępowania cywilnego).

Odwołanie należy skierować na adres Środkowo-Zachodniego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą w Łodzi, ul. Uniwersytecka 2/4.

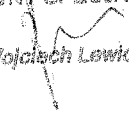
3. Stosownie do art. 47 ust. 3 pkt 1 w związku z art. 31 ust. 3 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, informacja o niniejszej decyzji zostanie skierowana do ogłoszenia w „Biuletynie Branżowym Urzędu Regulacji Energetyki - Energia elektryczna”.

Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Regulacji Energetyki
Dyrektor
Środkowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki
z siedzibą w Łodzi

Tadeusz Polak

Niniejsza decyzja nie podlega opłacie skarbowej w związku z art. 1 ust. 1 pkt 1 o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2006 r. Nr 225, poz. 1635 z późn. zm.)

GŁÓWNY SPECJALISTA

Wojciech Lawicki

Otrzymuje:

1. Zakłady Urządzeń Chemicznych i Armatury Przemysłowej
„CHEMAR” S.A.
ul. K. Olszewskiego 6
25-953 Kielce
2. a/a